

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

50
T o n y e B i s e r.

Den Første:

Agnete hun ganger paa Holands Broe.

Den Anden:

Hogens Sang til sin Kjæreste.

Agnete hun ganger paa Hoelands Broe.

Da kom der en Havmand fra Bunden op.

Haa ja!

Da kom der en Havmand fra Bunden op.

2.

Hør du Agnete hvad jeg vil sige dig:

Dg vil du være Allerkjæresten min?

Haa ja:

Dg vil du være Allerkjæresten min?

3.

O ja, saamen saa vil jeg saa,

Naar du taer mig med paa Havsens Bund

Haa ja!

Naar du taer mig med paa Havsens Bund.

4.

Han stopped hendes Dren han stopped hendes
Mund,

Saa forte han hende til Havsens Bund,

Haa ja!

Saa forte han hende til Havsens Bund.

5.

Tilsammen der udi otte Aar,

Syv Sonner de tilsammen faaer,

Haa ja!

Syv Sonner de tilsammen faaer.

V box 24:699

1311220003
6.
Agnete hun sad paa Buggen og sang,
Da hørte hun de Engelandſke Klokkers Klang,
Haa ja!

Da hørte hun de Engelandſke Klokkers Klang.

7.

Agnete hun ganger ſig for Havmand at ſtaa,
Og maa jeg mig udi Kirken gaae?
Haa ja!

Og maa jeg mig udi Kirken gaae?

8.

Og ja ſaamen ſaa maa du ſaa,
Naar du kun kommer igjen til Børnene ſmaa.
Haa ja!

Naar du kun kommer igjen til Børnene ſmaa.

9.

Han ſtopped hendes Dren han ſtopped hendes
Mund,

Saa førde han hende paa den Engelandſke Grund,
Haa ja!

Saa førte han hende paa den Engelandſke Grund.

10.

Agnete hun ind ad Kirkedøren treen,
Hendes Moder bagefter i ſamme Stund,
Haa ja!

Hendes Moder bagefter i ſamme Stund.

11.

Hør du Agnete hvad jeg vil ſige dig:
Og hvor har du været i otte Aar?
Haa ja!

Og hvor har du været i otte Aar.

12. Og jeg har været paa Havſens Bund, Syv
Sønner jeg med Havmanden ſik, Haa ja! Syv
Sønner jeg med Havmanden ſik.

13. Hvad gav han dig til Foræringen din, Da
han dig fæſtede til Bunden ſin? Haa ja! Da
han dig fæſtede til Bunden ſin.

14. Og han gav mig et prægtig Guldbaand,
Det bindes ikke bedre om Dronningens Haand,
Haa ja! Det bindes ikke bedre om Dronningens
Haand.

15. Den Havmand ind ad Kirkedøren treen,
Og alle de ſmaa Billeder de vente ſig omkring,
Haa ja! Og alle de ſmaa Billeder de vendte ſig
omkring.

16. Hans Haar det var ſom det pureſte Guld,
Hans Dine de vare ſaa frydefuld, Haa ja! Hans
Dine de vare ſaa frydefuld.

17. Hør du Agnete hvad jeg vil ſige dig: Og
dine ſmaa Børn de længeſ efter dig, Haa ja!
Og dine ſmaa Børn de længeſ efter dig.

18. Og lad dem længeſ menſ de længeſ vil,
Elet aldrig ſaa kommer jeg mere dertil, Haa ja!
Elet aldrig ſaa kommer jeg mere dertil.

19. Ja tænk paa de Store, ja tænk paa de
Smaa, Ja tænk paa det Lille ſom i Buggen laa,
Haa ja! Ja tænk paa det Lille ſom i Buggen laa.

20. Ret aldrig tænker jeg paa de Store eller
Smaa Langt mindre paa det Lille ſom i
Buggen laae.

Pigens Sang til sin Kjereste.

Me l. Forstkommende Maidag, vort Bryllup ic.

S Kjerligheds-Blomster saa røde og blaae
en Krands jeg af Eder vil boie,
i Morgen med Noer, jeg til Gilde skal gaae,
i nysbundne punserød Troie;
der kommer min Ole og danser med mig,
o Krands! for at pryde ham, fletter jeg dig.

D han er saa venlig, saa fjon og saa net,
de Piger ham godt monne lide,
S Dansen han hopper saa raff og saa let,
hans himmelblaae Dine saa blide
de smilende siger: at han elsker mig,
o Krands! for at pryde ham, fletter jeg dig.

At jeg er hans Ane, det veed jeg saa Skam,
det siger hans Soster Malene,
Gud veed og, at jeg holder meget af ham,
snart Herren en Gaard ham forlene;
thi da først til Mand jeg min Ole kan faae,
da glad til Dansen vi begge kan gaae.

Uf Hjertet jeg sværger den hellige Eed,
Til Døden jeg tro ham skal blive,
og hvis han før mig udi Graven gaaer ned,
jeg meer ei min Haand skal bortgive;
nei Ole, som Enke, jeg troster da mig,
til Døden forener mig atter med dig.

S Kjerligheds-Blomster, saa friske, saa smaa
o visner dog ikke i Krandsen;
men ligesaa yndig i Morgen **S** staae,
Naar Ole gaaer med mig i Dansen.
D Krands paa hans Hoved jeg sætte vil dig
til Æon for min Gave han kysser vist mig.